

Fetah (Bali) Gashi

(5.01.1912, Albanac iz Bobovca/Bubavec, opština Mališevo/Malishevë, troje dece)

Stari Fetah je živio sa suprugom Elife, ćerkom, sinom i njegovom porodicom u Bobovcu/Bubavec. Kada su 25.07.1998. godine srpske snage započele ofanzivu na obližnji Lapušnik/Llapushnik [Glogovac/Gllgoc], Fetah je sa porodicom otišao u Domanek ali se ubrzo, sa suprugom Elife i sinom Balijem, vratio kući. Ujutru, 27.07.1998. godine, srpske snage su počele da granatiraju Bobovac/Bubavec. Fetah je ostao sa starcima da idu peške u Domanek, dok su Elife povele komšije na traktor. Bali koji je čuvao stoku u šumi, lutao je tražeći roditelje i nakon nekog vremena sreo je majku. Zajedno su otišli u Domanek, gde je trebalo da dođe i Fetah. Nije ga bilo. Sutradan uveče, Bali je čuo od nekih rođaka da je Fetah ubijen [Bobovac/Bubavec] i da se njegovo telo nalazi pored šume Rrustema Gashija. Dva dana kasnije, sa rođacima i pripadnicima OVK otišao je po očevo telo. Sahrnili su ga na groblju u Domaneku/Domanek.

Izvori: izjava B.G, FHP-17596; J. Osmani, *Krimet...*, I, 535.

Goran (Dobrisav) Čečarić

(19.03.1966, Srbin iz Beograda, jedno dete, pripadnik MUP Srbije)

Goran se 1991. godine zaposlio u MUP-u Srbije u Beogradu. Vrlo brzo je primljen u SAJ. Često je sa jedinicom odlazio na Kosovo. Goran je poginuo u borbama sa pripadnicima OVK ujutru 27.07.1998. godine, u Mlečanima/Mleqan. Sahrnjen je 29.07.1998. godine na groblju Lešće u Beogradu.

Izvori: izjava svedoka S.Č, FHP-20829; izjava A.P, FHP-30628; SV SRJ, *Junaci otadžbine*, 74; SMIP, *Teroristički...*, III, 936; Z. Stijović, *Kosmet...*, 110; M. Sekulić, *Beograd...*, 98; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832.

Jashar (Sherif) Krasniqi

(10.11.1947, Albanac iz Trpeze/Tërpezë, opština Mališevo/Malishevë, nastavnik, četvoro dece)

Jashar je bio učitelj u osnovnoj školi *Mustafa Bakija* u **Trpezi/Tërpezë**. Sa suprugom Sabrije imao je dva sina i dve ćerke. Ćerka Shqipe je bila vojnik OVK. U julu 1998. godine, u blizini sela, u *Lapušničkoj klisuri/Gryka e Llapushnikut* bilo je sukoba između OVK i srpskih snaga. Jasharova supruga se sa sinovima i ćerkama 27.07.1998. godine sklonila u Vlaški Drenovac/Llashkadrenoc. On je ostao u svojoj kući. Nekoliko dana kasnije, Jasharova ćerka Shqipe, pripadnica OVK, čula je od vojnika koji su bili na izviđanju u Trpezi/Tërpezë da su videli telo muškarca u dvorištu porodice Krasniqi. Nakon potpisivanja sporazuma Holbrooke - Milošević, Shqipe se 17.10.1998. godine, sa nekoliko pripadnika OVK, vratila u selo. U dvorištu, ispred ulaznih vrata, pronašla je unakaženo očevo telo. Identifikovala ga je preko odeće i ličnih stvari. Sutradan, Shqipe je sa braćom, rođacima i vojnicima sahranila Jashara na groblju u Trpezi/Tërpezë. Od 2000. godine, osnovna škola u Trpezi/Tërpezë nosi ime po Jasharu.

Izvori: izjava S.K, FHP-16577; izjava M.K, FHP-34652; izjava B.H, FHP-2976; izjava E.H, FHP-12199; KMDLNJ, *Bulletini*, br. 9, october-december 1998, 117, FHP-23857; *Returning Refugees Find Dead Relatives and Neighbours in War-Torn Villages*, newsletter, KIC, 29.10.1998, FHP-29782.

Hajdin (Demush) Kryeziu

(1.04.1939, Albanac iz Bobovca/Bubavec, opština Mališevo/Malishevë, radnik, osmoro dece)

Hajdin je radio u Nemačkoj a njegova porodica živela je u Bobovcu/Bubavec. Kada je 1998. godine došao da poseti porodicu, počeli su sukobi na Kosovu i više se nije mogao vratiti. Kada su u jutarnjim časovima 28.07.1998. godine, srpske snage počele ulaziti u selo, Hajdinova supruga Xhezide se sa decom sklonila u obližnju šumu a Hajdin je ostao kod kuće [Bobovac/Bubavec]. Više ga nisu videli. Kasnije je meštanin Daut Kryeziu rekao Hajdinovom sinu Mustafi da je tog dana sreo Hajdina u dolini blizu *Bajrushovog mlina/Mulliri i Bajrushit*, nedaleko od njihove kuće. Hajdin mu je rekao da se ne oseća dobro i da mora da se odmori. Mustafa, koji je bio